

فونتیک تجربی

فونتیک علمی است که به بررسی صداهای زبان انسان از لحاظ تولید و از نظر شنوایی میپردازد و برای این کار از روشهای مختلف استفاده میکند، که از آن جمله روش تجربی است. در این روش با استفاده از آزمایشگاه و وسایل آزمایشگاهی، صداهای زبان را تجزیه و تحلیل میکنند. در این مقاله از چگونگی پیدایش و پیشرفت این بخش از فونتیک سخن خواهد رفت. فونتیک تجربی از نیمه دوم قرن نوزدهم آغاز میشود. در سال ۱۸۴۷ کارل لویگ (Karl Ludvig) دانشمند آلمانی دستگاه صوت نگار یا کیموگراف (Kymographe) را اختراع کرد، دستگاهی که قادر بود تغییرات و نوساناتی که بر اثر تلفظ اصوات در دستگاه تولید صدا و بخصوص در ناحیه تارواها و حفره بینی روی میزدهد ثبت کند.

شکل (۱) دستگاه صوت نگار (کیموگراف)

چندی بعد در سال ۱۸۶۳ فیزیکدان آلمانی هرمان فن هلمهلتس Herman von Helmholtz نتیجه مطالعاتش را درباره انعکاس صوت منتشر کرد. این تحقیقات بعداً توسط روسلو L'abbé Rousselot دانشمند فرانسوی دنبال شد و برای بررسی صداهای زبان انسان از آن استفاده گردید.

در همین ایام دستگاه فونوگراف یا دستگاه ضبط صدا (غیر برقی) اختراع شد، بعنوان نخستین دستگاه فونوگراف باید از دستگاه فونوگراف ادیسون (Edisson) که در سال ۱۸۷۸ ساخته شد نام برد.

با وجود اختراع این دستگاه، بعلت اشکالات و نقائص فنی که در آن بود تا پیش از سال ۱۹۳۰ آن طور که باید و شاید در زمینه مطالعه صداهای زبان انسان پیشرفت قابل ملاحظه‌ای صورت نگرفت، تا اینکه دستگاههای برقی اختراع شد و در حقیقت از این زمان است که فونتیک تجربی برای مطالعه و بررسی دقیق صداهای زبان انسان مورد استفاده قرار گرفت.

کشف ماهیت فیزیکی صدا (ارتعاشات صوتی - تلفظ) زبان شناسان را که در جستجوی راهی برای روشن نمودن تاریخ زبان بودند متقاعد ساخت که با مطالعه خواص فیزیکی صدا بهتر می‌توانند تحول صداها را بررسی کنند، مع ذلك در همین دوره چندتن از زبان شناسان بزرگ، مانند پل پاسی Paul passy زبان شناس فرانسوی، هانری سویت (Henry Sweet) زبان شناس انگلیسی و ادوارد زیورز (Eduard Sivers) زبان شناس آلمانی مخالف روشهای تجربی برای بررسی صداهای زبان بوده‌اند و ترجیح میدادند که مستقیماً از راه گوش صداها را بشنوند و تجزیه و تحلیل نمایند، و در این راه نیک موفق شده‌اند. پل پاسی در سال ۱۸۸۶ انجمن فونتیک بین‌المللی را در پاریس تأسیس کرد و بکمک هانری سویت زبان شناس انگلیسی الفبای فونتیک

بین‌المللی را بوجود آورد. روش هانری سویت بعد در انگلستان توسط دانیل جونز (Daniel Jones) دنبال شد و در تعلیم زبان انگلیسی بی‌اندازه مورد توجه قرار گرفت. بکاربردن روش علوم طبیعی در فونتیک که پایه آن بر تجربه نهاده شده بود از آن جهت نظر زبان‌شناسان را بخود جلب کرد که اینان در صدد بودند از زبان‌شناسی علمی نظیر علوم طبیعی بسازند، بخصوص نودستوریان^۱ در مورد قوانین فونتیکی چنین اندیشه‌ای در سر می‌پروراندند. اشتباه زبان‌شناسان از آنجا ناشی میشد که ماهیت فیزیکی را که زبان بوسیله آن تجلی میکند (امواج صوتی گفتار) با کار و وظیفه زبان می‌آمیختند و باین امر توجه نداشتند که زبان بعنوان وسیله ارتباط و بیان نمی‌تواند یک پدیده طبیعی بحساب آید.

در نخستین بررسی‌ها درباره فیزیولوژی صدا، روش رودلف لنس (Rudolf Lenz) نقش برجسته‌ای را ایفا کرده است. در این روش از یک کام مصنوعی استفاده شده است، این کام مصنوعی را که از فلز یا کائوچو ساخته شده با ماده‌ای رنگی می‌پوشانند و سپس آنرا در داخل دهان می‌گذارند تا قسمت‌هایی از زبان را که هنگام تلفظ برخی صداها با آن برخورد میکند نشان دهد.

این روش در جریان سالهای اخیر تکامل یافته، باین معنی که بجای استفاده از کام مصنوعی، کام اصلی را با برخی از رنگها آغشته میکنند تا بتوانند محلهایی از زبان را که در موقع تلفظ صداها با کام تماس پیدا میکند

۱- نودستوریان یا Néogrammairiens مکتب زبان‌شناسی است که در اواخر قرن نوزدهم بوجود آمد و دانشمندان آن بیشتر آلمانی بودند (بروگمن Brugmann، دلبروک Delbrük، استهوف Osthof و...) و یکی از نظریات مطلوبشان اعتقاد به قاطعیت قوانین دگرگونیهای فونتیکی بوده است.

بوسیله جای رنگ آن تشخیص دهند، گاهی هم برای اجتناب از مشکل تلفظ ناشی از وجود کام مصنوعی در دهان، کام اصلی را بارنگهایی آغشته‌اند و سپس مستقیماً از محل‌های برخورد زبان با کام عکس گرفته‌اند.

شکل (۳)

کام مصنوعی از طرف فوقانی ۲

شکل (۲)

کام مصنوعی از پهلو ۲

ارنست میز (Ernst Mayer) دانشمند آلمانی موفق شده است تصویری از زبان بدست آورد که معرف شکل حفره دهان هنگام تلفظ صداهای زبان است. این روش که به پلاستوگرافی *Plastographique* مشهور است بدین صورت انجام میشود که از خط میانی کام مصنوعی، رشته‌هایی از نخ قلعی تعبیه میکنند و این رشته‌ها هنگام تلفظ صداهای مختلف بوسیله زبان حرکت میکند و بر روی کام مصنوعی اثر میگذارد، از روی این اثرها می‌توان تصویری نسبتاً درست از وضعیت زبان در موقع تلفظ صامت‌ها و مصوت‌ها بدست آورد.

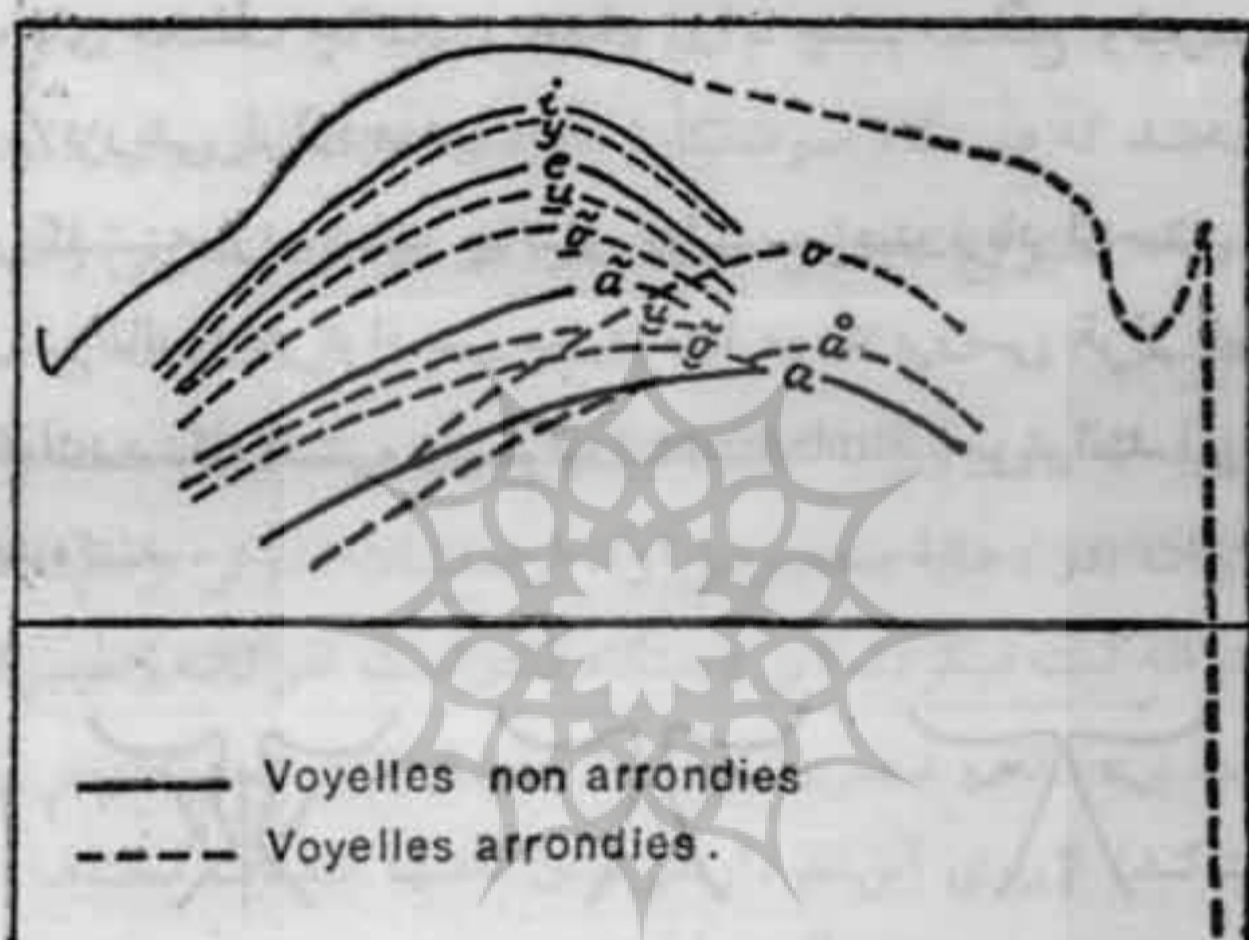
روش استفاده از کام مصنوعی یا رنگ کردن کام اصلی در عین باارزش بودن ناقص است، زیرا فقط نقاطی را که زبان با کام تماس پیدا

۲- نقل از کتاب مقدمه‌ای بر صوت‌شناسی (فونتیک) و رفع مشکلات تلفظ در زبان

انگلیسی، تألیف دکتر منصور اختیار.

میکنند مشخص می‌نماید و بقیه قسمت‌های زبان که با کام تماسی ندارد و نیز حفره دهان و حلق را نشان میدهد.

شکل (۴)

این تصویر که با استفاده از روش ارنست میر بدست آمده وضعیت زبان را هنگام تلفظ مصوت‌های مختلف نشان میدهد، خطوط بریده معرف مصوت‌های گرد و خطوط ممتد معرف مصوت‌های دیگر است.

این نقص را با کمک دستگاه رادیوگرافی برطرف کرده‌اند، زیرا توانسته‌اند از وضعیت‌های مختلف دستگاه تولید صدا، هنگام تلفظ صداهای گوناگون عکس برداری کنند و مخرج‌های صوتی را دقیقاً نشان دهند. در سالهای اخیر تنها بعکس هم قناعت نشده‌است، بلکه فیلم‌هایی از دستگاه تولید صدا تهیه کرده‌اند که با صدا همراه است، یعنی درحین شنیدن هر صدائی مخرج آن هم بوسیله فیلم نشان داده می‌شود. از این روش درانجمن فونتیک استراسبورگ برای بررسی صداهای زبان فرانسوی استفاده شده و نتیجه آن بسیار موفقیت‌آمیز بوده‌است.

باید دانست که منشأ تمام آواها و نغمه‌هایی که در گفتار از آن استفاده میشود خشکنای (حنجره) و تار آواهای آن می‌باشد. امروز بکمک دستگاه‌هایی مانند آندوسکوپ (Endoscope) و لارنگسکوپ موفق شده‌اند مستقیماً وضعیت‌های مختلف چاکنای (glotte) را با چشم مسلح و غیر مسلح مورد ملاحظه و بررسی قرار دهند.

در گذشته ارتعاشات چاکنای بعلت سرعت زیاد از حد (۱۰۰ تا ۳۰۰ بار در ثانیه) نمی‌توانست مستقیماً مورد بررسی قرار گیرد، اما امروز بکمک دستگاه استروبوسکوپ (Stroboscope) می‌توانند این ارتعاشات را مشاهده کنند.

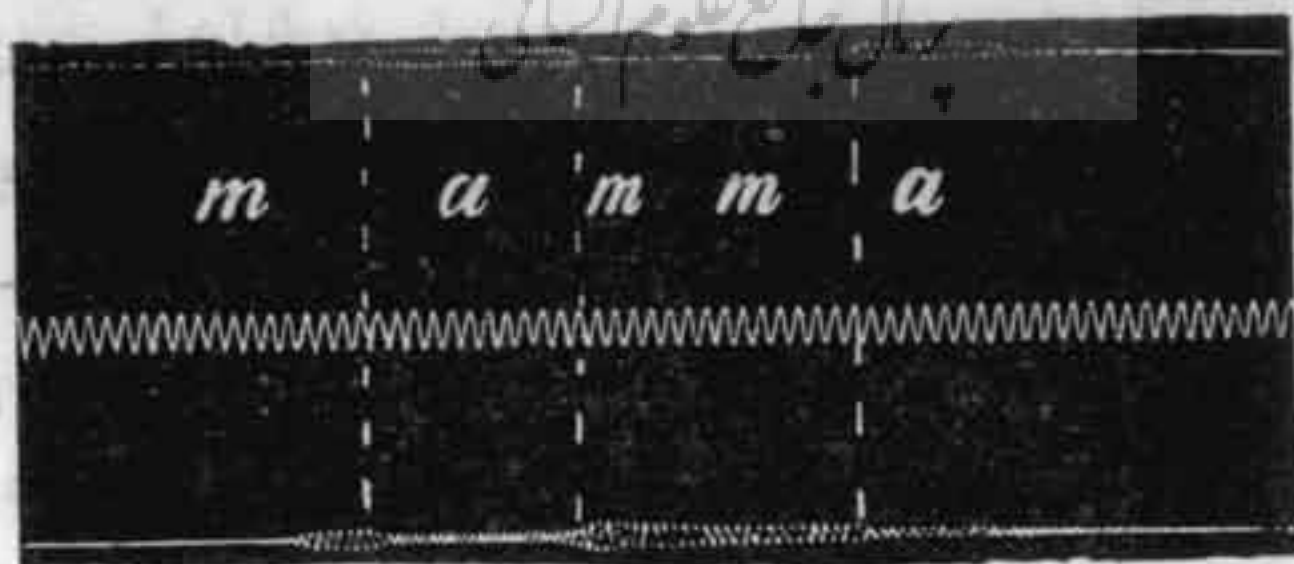
شکل (۵) وضعیت‌های مختلف چاکنای هنگام ایجاد صداها

هم‌چنین توانسته‌اند از لرزش تار آواها با سرعت چهار هزار تصویر در ثانیه فیلم برداری کنند، اما این سرعت را هنگام نمایش فیلم به ۱۶ تصویر در ثانیه (۲۵۰ بار کندتر از سرعت واقعی) کاهش داده‌اند و باین ترتیب توانسته‌اند تصویری فوق‌العاده روشن و گویا از لرزش تار آواها بدست آورند. دو سال پیش متخصصان دنیا درباره منشأ تار آواها و علل اختلاف ارتفاع آن به بحث و مذاکره پرداختند، بعضی از محققان معتقدند که درجه لرزش تار آواها بستگی به فشار هوا دارد، ولی برخی دیگر می‌گویند منشأ

این لرزشها مفراسست که با واسطه اعصاب انجام میشود. بر طبق نظر دانشمند فرانسوی هوسون (Husson) تارآواها بدون وجود هوا می‌توانند بلرزه درآیند، اما این نظر از طرف عده‌ای از دانشمندان مورد تردید قرار گرفته است.

گفته شد که دستگاه صوت‌نگار (Kymographe) در سال ۱۸۴۷ بوسیله کارل لودویگ اختراع شد. این دستگاه در آغاز فونتیک تجربی وظیفه مهمی را ایفا کرد (شکل ۱). دستگاه صوت‌نگار عبارت از استوانه‌ای (سیلندر) متحرک است که روی آن با کاغذ آغشته بدوده پوشانده شده، و در حین تلفظ اصوات (در دهانه مخصوص آن)، ارتعاشات صوتی بوسیله سوزنی بر روی استوانه ثبت میگردد. این دستگاه قادر است حرکات و تغییرات مختلف زبان، لبها، پرده کام و تنفس را بصورت نمودار قابل تجزیه‌ای بر روی کاغذ سیاه ثبت کند، از روی این نمودار می‌توان نه تنها کیفیات مختلف صداها را مطالعه کرد بلکه می‌شود کمیت و آهنگ صداها را نیز مورد بررسی قرار داد.

شکل (۶)

تصویری که بوسیله دستگاه صوت‌نگار از کلمه *mamma* سوندی گرفته شده.

در این تصویر سه نمودار بچشم می‌خورد که نمودار نخستین (بالا) مبین خروج

هوا از حفره دهان، و نمودار دومی مبین خروج هوا از سوراخهای بینی است.

در تلفظ صامت *m*، راه حفره دهان بسته می‌شود و هوا از سوراخهای بینی

خارج می‌گردد، هنگام ادای مصوت *a*، دهان باز می‌شود و قاعده در این وقت راه حفره بینی باید بسته شود ولی ادامه ارتعاش در نمودار پائین نشان میدهد که این عمل صورت نگرفته و تلفظ مصوت تا حدی همراه خروج هوا از سوراخهای بینی است. نمودار وسطی می‌تواند برای محاسبه دقیق کشش صدا و ارتفاع ارتعاشات صوتی مورد استفاده قرار گیرد.

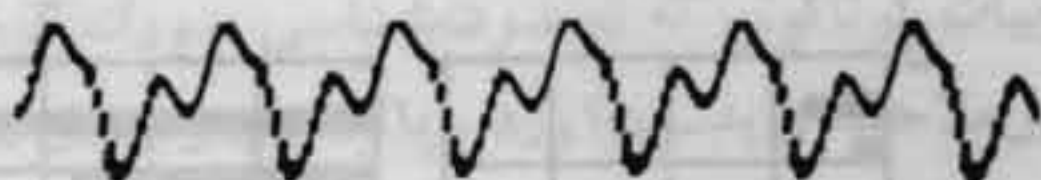
طرز استفاده از این دستگاه در کتاب اصول فونتیک تجربی روسلو: *Principes de phonétique expérimentale* که بین سالهای ۱۹۰۵-۱۸۹۷ در دو مجلد به چاپ رسیده به طور کامل تشریح شده است. در این کتاب مسائل فونتیک تجربی بقدری دقیق بررسی شده که آنرا تورات فونتیک تجربی نامیده‌اند، امروز هم با اینکه نزدیک بیک قرن از تألیف این کتاب میگذرد هنوز از ارزش آن چیزی کاسته نشده است. دیگر از کسانی که همزمان با روسلو از روش صوت‌نگار استفاده کرده‌اند باید از ویلهلم ویه‌تور (*W. Viëtor*) دانشمند آلمانی نام برد. ویه‌تور شاگردی داشت بنام ارنست میر (*Ernst Mayer*) که از ایام جوانی بسوئدرفت و در دانشگاه اوپسالا بتدریس پرداخت و روش استادش را دنبال کرد، خود نیز شخصاً درباره مسائل اساسی فونتیک از قبیل وضعیت زبان هنگام ادای مصوتها، چگونگی تلفظ صامت «ه» و بخصوص راجع به تکیه (*accent*) در زبان سوئدی تحقیقاتی کرد و برای اندازه‌گیری میزان اختلاف ارتفاع اصوات، دستگاهی اختراع کرد که بنام او دستگاه میر نامیده شد.

با اختراع دستگاه موج‌نگار (*Oscillographe*) در صوت‌شناسی تحولی ایجاد شد، زیرا بکمک این دستگاه و با استفاده از نیروی برق توانستند ارتعاشات صوتی را بر روی فیلم یا کاغذهای مخصوص بصورت نمودارهایی

ثبت کنند، و تنها با استفاده از این دستگاه بسیار دقیق و حساس بود که موفق به ضبط امواج صوتی سخن گشتند.

شکل (۷)

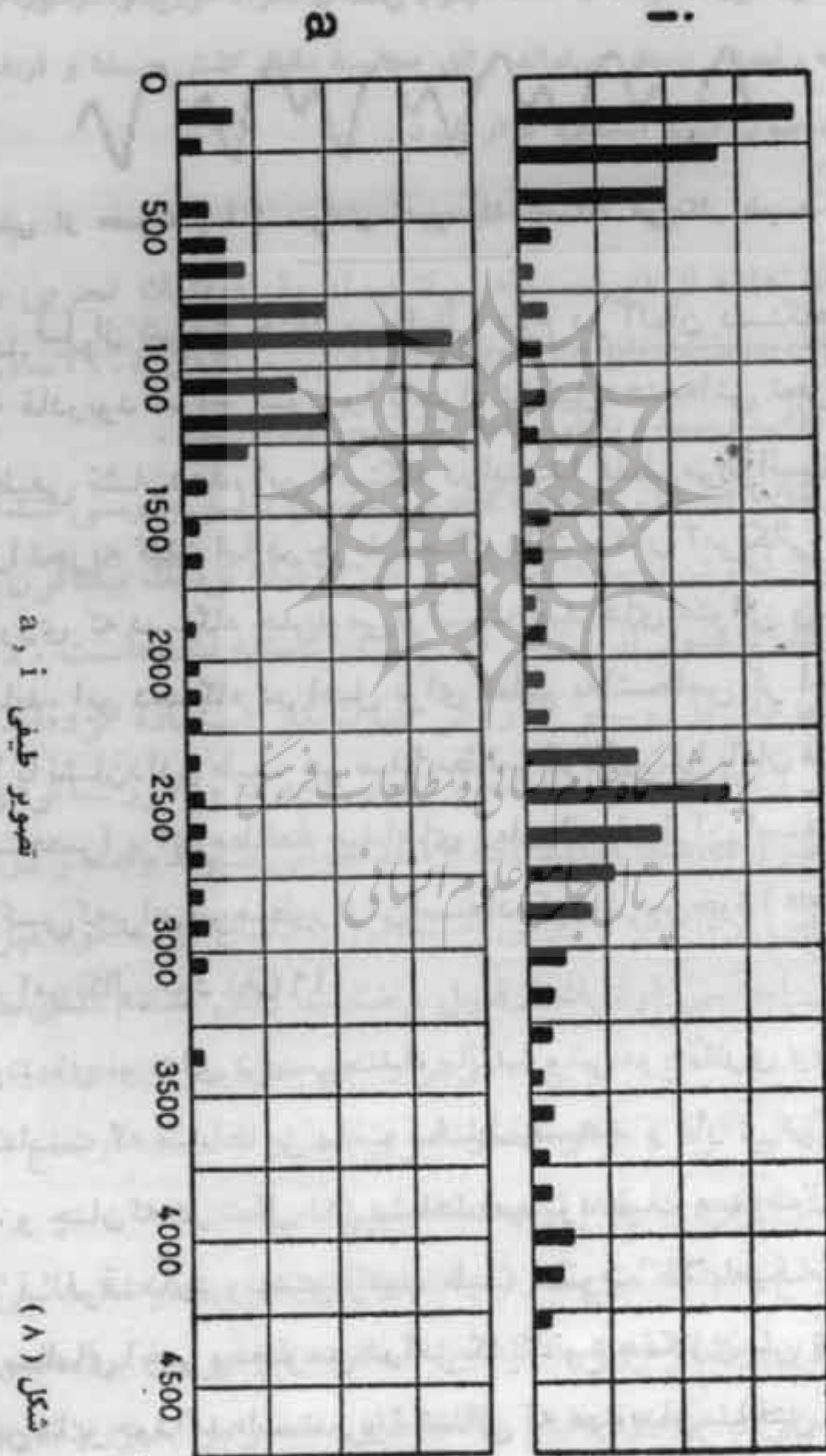

تصویر قسمتی از مصوت [i] سوندی که بوسیله دستگاه موج‌نگار ضبط شده است.

کمی قبل از شروع جنگ بین‌المللی دوم در آلمان دستگاهی اختراع کردند که قادر بود امواج صوتی را با جزاء تشکیل‌دهنده‌اش تجزیه نماید و بصورت طیفی نشان دهد. این دستگاه در ابتدا فقط می‌توانست صدای واحدی را تجزیه کند، اما در جریان جنگ دانشمندان آمریکائی آنرا تکمیل کردند بطوری که دستگاه جدید می‌توانست صداهای متوالی و مداوم را نیز تجزیه نماید. این دستگاه در اصل برای تعلیم به‌اشخاص کر اختراع شده بود، زیرا با نشان دادن طیف هر صدا مطالب گوناگون را با آنان می‌آموختند، اما بعد منحصرأ برای مطالعه صداهای زبان انسان از آن استفاده شد و نخستین کسی که برای این منظور از آن استفاده کرد مارتین جوز (Martin Joos) دانشمند آمریکائی بود (۱۹۴۸).

روشهای نو برای بررسی صدا، مانند روش موج‌نگاری و طیف‌شناسی نشان داده‌است که صداها بی‌نهایت مختلط هستند و دارای ترکیبات متعدد می‌باشند و چنان که در شکل (۸) مشاهده میشود طیف مصوت "a" با طیف مصوت "i" فرق دارد و بهمین ترتیب طیف مصوت "i" با طیف مصوت "ü" و ... در سالهای اخیر بخصوص در آمریکا یک نوع همکاری بین زبان‌شناسان و تکنیسین‌ها بوجود آمده‌است زیرا کسانی که عهده‌دار ساختن دستگاههای

ضبط و انتشار صدا (تلفن، میکروفون، ضبط صوت) هستند باید کاملاً ترکیبات امواج صوتی را که وجودشان برای درک و فهم درست یک پیام ضروری است بدانند.

ياکبسون (Yacobsen) استاد زبان شناسى در دانشگاه هاروارد بكمك دو تكنيسين يکى سوئدى بنام گونار فانت (Gunar Fant) و ديگرى آمريکائى بنام موريس هال (Mauris Halle) کتابى منتشر کرد و در آن بين نظريات و تجربيات گوناگونى که در صوت شناسى صورت گرفته بود تلفيقى کرد و نتايج قابل ملاحظه اى بدست آورد. ياکبسون و همکارانش متفقاً اعلام کردند که تمام سيستم هاى صوتى بر اساس تعدادى اختلاف ايجاد شده اند. و اين اختلاف همان چيزى است که دانشمندان فونولوژى بآن عامل تشخيص^۳ (trait pertinent) نام داده اند مانند اختلاف مصوت [a] با مصوت [i] يا اختلاف مصوت [a] با مصوت [u]. علت اين امر آنست که در اولى مصوت [a] مصوتى پسین و مصوت [i] مصوتى پيشين است. اما در دومى مصوت [a] مصوتى باز است و مصوت [u] مصوتى بسته است.^۴ اين سه مصوت که در تصوير زير نشان داده شده است معرف اساس تشخيص مصوتها از يکديگر است و کمترین تعداد است که در زبانهاى شناخته شده دنيا ديده شده است و نيز نخستين مصوتهائى است که کودک فرا مى گيرد.

i

u

a

۳- برای توضیح بیشتر نگاه کنید به مجله دانشکده ادبیات مشهد شماره اول، سال دوم

بهار ۱۳۴۵ رضا مردیان .

۴- ايضاً نگاه کنید به مجله دانشکده ادبیات مشهد شماره اول، سال دوم بهار ۱۳۴۵

اخیراً همکاری طیف‌شناسی جدید صدا با زبان‌شناسی موجب پیدایش نظریه‌ای شده است که بر اساس آن مقدمه اختراع ماشین قرائت فراهم آمده است. این ماشین قادر خواهد بود زبان گفتار را بطور مکانیکی یادداشت کند و نیز خط را بگفتار تبدیل نماید. اشکالی که ممکن است در بدو امر برای این ماشین پیش آید، مسأله نبودن هماهنگی بین خط و تلفظ است، مانند زبان انگلیسی که خط آن با تلفظ آن یکسان نیست. بهمین جهت پیش‌بینی میشود نخستین ماشین از الفبای فونتیکی استفاده کند.

فونتیک جدید تا حد زیادی کار خود را به ادراک نشانه‌های گفتار و نتیجه به فیزیولوژی شنوایی اختصاص داده است، و باندازه‌ای در این زمینه پیشرفت نموده است که امروز با استفاده از روشهای آن توانسته اند کسانی را که نقص شنوایی دارند معالجه کنند. زیرا وقتی نقصی در شنوایی پیدا میشود غالباً شامل همه صداهای زبان نمیشود و ممکن است که شخص کر برخی از صداها را بطور معمولی تشخیص دهد و برخی دیگر را یا ناقص تشخیص دهد و یا اصلاً تشخیص ندهد. با آزمایشهایی که شده و تجربیاتی که بدست آمده باین نتیجه رسیده‌اند که برخی از امواج صوتی می‌توانند بوسیله برخی دیگر جانشین شوند، یا بعبارت دیگر وظیفه عوامل از دست رفته را بعهده بگیرند و در تشخیص بعضی از صداها به شخص کر کمک نمایند. بطور خلاصه می‌توان گفت که فونتیک تجربی امروز بصورت علم بسیار مفیدی درآمده است که در موارد مختلف از جمله برای تکنیک صدا، تمرین حس شنوایی، برطرف کردن معایب تلفظ، تعلیم تلفظ زبان خارجی و تبدیل مکانیکی گفتار بخط و خط بگفتار از آن استفاده می‌شود.

این مقاله از دو کتاب زیر اقتباس شده است :

- 1— Les nouvelles tendances de la linguistique, par Bertil Malmberg traduit du suédois par Jacques Gengoux Paris, SUP. 1968 .
- 2— La phonétique, par Bertil Malmberg, Que sais - je No. 637 .

ژرفا شكاو علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

رتال جامع علوم انسانی